

Haanden, men saa snart Tiden er dertil, mener jeg, der burde gennemføres en Lønningslov for Seminarielærerne. Skulde det i den Tid, jeg har den Ære at være Kultusminister, vise sig, at Forholdene bedres i økonomisk Henseende, skal jeg grumme gerne forsøge paa at gennemføre et Forslag i den Retning.

Jeg maa til Slutning takke for den, tør jeg sige, velvillige Maade, hvorpaa dette Forslag er blevet modtaget, og jeg skal udtale Haabet om, at det Udvalg, der nu vil blive nedsat, vil behandle Sagen saagrundigt, velvilligt og hurtigt som muligt.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Carl Hansen: Da der efter de Udtalelser, der ere faldne, synes at være væsentlig Enighed i Synspunkterne vedrørende denne Sag, skal jeg ikke komme ind paa de Udtalelser, der ere komne fra forskellige Sider, og som i nogen Maade afvige fra det Synspunkt, jeg har. Uoverensstemmelserne ere neppe større, end at de med Lethed kunne fjernes under en Udvalgsbehandling.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kaldte paa en ny Lønningslov for Seminarielærerne, og den højtærede Minister besvarede det ærede Medlems Spørgsmaal meget velvilligt og udtalte, at han var villig til, saa snart Forholdene vare dertil, at fremsætte Forslag i den Retning. Jeg kan ikke slutte mig til den Tanke, at vi trænge saa haardt til en ny Lønningslov paa dette Omraade. Forudsætningen for 2 Aar siden var den, at derskulde en aldeles tvingende Nødvendighed til, for at man overhovedet skulde indlade sig paa nye Lønningslove. Man vilde i det hele kun ændre Lønninger i Perioder efter flere Aars Forløb. Selv om man paa et enkelt Punkt kan paapege en og anden Ulighed, bør det ikke være Anledning til, at man straks kalder paa en Lov, naar Følgen af de bestaaende Tilstande da ikke er den, at man ikke kan faa kvalificerede Personer paa det paagældende Omraade. Jeg tror imidlertid, at Lønningerne for Seminarielærerne i Øjeblikket ere saadanne, at vi ikke med Rette kunne sige, at gode Kræfter holde sig tilbage fra disse Pladser. Bliver Forholdet saaledes, ja, saa indrømmer jeg, at Tiden er inde til, at man maa forbedre deres Lønninger, men heller ikke før. Jeg tror som sagt, at den højtærede Minister gør vel i at være noget varsom med at fremsætte en Lønningslov som den paakaldte.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister forsvarede Forskolelærerindeinstitutionen, om end det ikke var noget meget stærkt Forsvar, den højtærede Minister førte derfor, og det er ogsaa meget vanskeligt at føre et virkelig stærkt Forsvar for disse Lærere. Ganske vist er deres Uddannelsestid 1½ Aar, men 1½ Aar er en overordentlig ringe Tid at anvende paa sin Uddannelse for at blive Lærer eller Lærerinde i Folkeskolen. Der er ingen, som i Løbet af 1½ Aar er i Stand til at tilegne sig en saadan Kundskabsmængde, at de virkelig fortjene at ansættes som Lærere i Folkeskolen, og det kunne disse Kvinder heller ikke. Og saa er der det mærkelige ved denne Institution til Forskel fra andre lignende Anstalter, at naar disse Kvinder forlade Seminariet, skulle de ikke aflægge en Prøve. Nej, de aflægge Prøven, naar de komme paa Seminariet, men naar de forlade Seminariet, maa de ikke aflægge nogen Kundskabsprøve. De blive prøvede i praktisk Øvelse, men nogen virkelig Kundskabsprøve skulle de altsaa ikke aflægge, saa hvad der i det hele kommer ud af denne Undervisning, er vanskeligt at vide. Jeg synes, det er en Fordring, man har Ret til at stille til enhver, der skal være Lærer eller Lærerinde i Folkeskolen, at de aflægge en Prøve, hvorved de vise, at de ere i Besiddelse af et saadant Maal af Kundskaber, at man kan betro dem den Gerning at være Lærer eller Lærerinde. Men det gøre disse altsaa ikke.

Nu hedder det sig ganske vist, at de skulle kun undervise Smaa børn til 10 Aars Alderen eller deromkring. Men der er mange Steder her i Landet, hvor de undervise Børn, som ere betydelig ældre, og det giver mange Steder omkring i Landet en uheldig Skoleordning. Tænker man sig en Landkommune, hvor man har en Lærer og en Forskolelærerinde, skal denne have de smaa Børn og Læreren alle de store. Det er uheldigt at have Lærere og Lærere delte paa en saadan Maade, at paa et vist Trin hører den ene Kraft op, og saa skal den anden tage fat. Hvis man havde 2 fuldt uddannede Lærere ved en saadan Skole, som kunde føre Børnene helt op, kunde man faa en langt bedre Undervisning end nu. Jeg ved godt, at Forskolelærere ere meget søgte omkring i Landet. I alt Fald en af Grundene til, at de ere saa søgte, er den, at de ere saa billige. De ere de billigste af de billige. Man kan faa dem til en Pris, som vel ikke er mere end omtrent Haly-